

Zwiastowanie Pańskie (Zwiastowanie Bogurodzicy) przypomina nam jedno z najważniejszych wydarzeń w Kościele katolickim, mianowicie moment nawiedzenia Marii przez Archanioła Gabriela, w którym to zapowiada on narodzenie Jezusa Chrystusa. Mówi, że to na Niej spełnią się obietnice proroków, a Jej Syn, którego pocznie w cudowny i dziewiczy sposób za sprawą Ducha Świętego, będzie Synem samego Boga. Opis momentu „Zwiastowania” znajduje się w Ewangelii Św. Łukasza.

To wydarzenie w Kościele obchodzone jest **25 marca** (na 9 miesięcy przed uroczystością Bożego Narodzenia) i ma rangę **uroczystości liturgicznej**.

Obchodzona jest od VII wieku. Jeżeli dzień ten wypada w niedzielę, obchody święta przekładane są na następny dzień. Fakt, że uroczystość ta przypada często w trakcie Wielkiego Postu uzmysławia nam, że tajemnica Wcielenia jest nierozdzielnie związana z tajemnicą śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Na pamiątkę momentu Zwiastowania posługujemy się dwiema powszechnymi modlitwa-mi. Są to **„Zdrowaś Maryjo”** i **„Anioł Pański”**.

Święto Zwiastowania NMP ma w tradycji ludowej więcej nazw. Pojawiają się tu jednak nazwy ludowe nawiązujące do czasu, w którym przyroda budzi się do życia. Są to m.in. **Matki Boskiej Kwietnej** (od kwitnących kwiatów), **Wiosennej, Ożywającej, Roztwornej** (od gwarowego czasownika roztworzyć „otworzyć”). Powszechna była wiara, że w dniu tym budzą się do życia stworzenia, które zapadają w zimowy sen oraz, że jest to czas powrotu ptaków. Z radością wypatrywano pierwszych bocianów na niebie, o czym mówią przysłowia: **„Na Zwiastowanie bocian na gnieździe stanie i Na Zwiastowanie – przybawaj bocianie**. Gospodarze, by zachęcić bociany do powrotu na stare gniazda, naprawiali je sumiennie. Pszczelarze wychodzili do pasiek wycinając resztki zeszłorocznego miodu. Obserwowano tego dnia pogodę, bowiem: **„Jakie Zwiastowanie, takie Zmartwychwstanie**. Lud wierzył również, że jaskółki nie odlatują na zimę do ciepłych krajów, lecz uczepione nóżkami przeżywają ten czas zanurzone w rzekach, jeziorach i bagnach. Dopiero, jak głosi przysłowie: **„Na Maryi Zwiastowanie jaskółka ze snu powstanie”** lub **„Na Matkę Boską Roztworną rzuca jaskółka swoją topiel jeziorną”**. Tradycja ludowa zakazywała niszczenia jaskółczych gniazd w obrębie zagrody, gdyż ich obecność w oborach zapewniała pomyślność w hodowli.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE:

NIEDZIELA MIŁOSIĘDZIA BOŻEGO – 07.04.2013

1. W tym tygodniu msze św. w Jugowie od poniedziałku do soboty o godz. 18.00 a w Przygórzu msza w poniedziałek i w piątek o 17.00.
2. W każdą środę w Jugowie o 17.30 adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji papieża, Ojczyzny i naszych rodzin.
3. Rocznica dzieci komunijnych będzie w tym roku 21 kwietnia. Dzisiaj po mszy św. o 11.30 na spotkanie zapraszam rodziców dzieci rocznicowych
4. W poniedziałek w naszej parafii przypada diecezjalny dzień adoracji wieczystej, dlatego też pół godziny przed mszą św. wystawienie Najświętszego Sakramentu.
5. Za tydzień trzecia niedziela miesiąca. Taca przeznaczona na ogrzewanie kościoła.
6. **KALENDARZ LITURGICZNY: Poniedziałek – Zwiastowanie Pańskie.**
7. Czytania mszalne na dziś:
I czytanie: Czytanie z Dziejów Apostolskich 5, 12-16; **Psalm 118;**
II czytanie: Czytanie z Księgi Apokalipsy 1, 9-11a. 12-13. 17-19;
Ewangelia wg. św. Jana 20, 19-31;

Drogowskazy Kościoła – Drogowskazy Życia – cz. 14

Ojciec Maksymilian Maria Kolbe (Rajmund Kolbe 08.01.1894r – 14.08.1941r.) w 1907r. podejmuje naukę w Małym Seminarium OO. Franciszkanów we Lwowie, a w 1910r., już jako brat Maksymilian, rozpoczyna nowicjat. W 1915r., po kilkuletnich studiach w Rzymie, broni doktorat z filozofii i rozpoczyna studia z teologii, które kończy w 1919r. doktoratem. Wcześniej, bo 16. X 1917r. zakłada Rycerstwo Niepokalanej, a 28. IV 1918r. przyjmuje święcenia kapłańskie. W tym okresie zaczyna chorować na gruźlicę i kilkakrotnie musi ograniczyć swoją aktywność, aby podjąć leczenie. W 1927r. powstaje klasztor w Niepokalanowie, gdzie zostaje przeniesione Wydawnictwo Rycerz Niepokalanej z Grodna oraz nowicjat ze Lwowa. W 1930 i 1933r. odbywa podróże misyjne do Japonii oraz Indii. W 1938r. uczestniczy w Berlinie na Kongresie Polaków w Niemczech i w tym samym roku z Niepokalanowa nadano pierwszą audycję radiową (Stacja Polska 3 – Radio Niepokalanów) z przemówieniem o. Maksymiliana. Już 19. IX 1939r. został aresztowany przez Niemców i przebywał do 8. XII w obozach Lamsdorf, Amtitz, Ostrzeszów. Ponownie 17. II 1941r. został uwięziony przez gestapo i umieszczony na Pawiaku. 28 maja 1941 roku został wywieziony do obozu koncentracyjnego Auchwitz (w Oświęcimiu) i otrzymał numer **16670**. W sierpniu 1941r. ofiarował swoje życie za skazanego na śmierć głodową Franciszka Gajownicza, który przeżył wojnę. 14. VIII zmarł po wstrzyknięciu mu fenolu. Zwłoki jego zostały spalone następnego dnia w krematorium. 10. X 1982r. papież Jan Paweł II w Rzymie dokonał kanonizacji o. Maksymiliana Marii Kolbego. Czyż nie jest to na wskroś współczesny przywódca duchowy, głosiciel wiary. Wybitnie wykształcony profesor teologii, znawca świata zachodniego, ale i dalekiej Azji, umiający wykorzystywać dostępne media dla krzewienia wiary, a jednocześnie ciągle „prosty” zakonnik”, który poważnie, na serio brał to, co głosił. Czyż nie dlatego, tak bardzo zadziwia świat nowy papież Franciszek, który nazywa rzeczy po imieniu, a to co mówi czyni? Jak bardzo zagubiliśmy się w naszym życiu! Jak mało trzeba, aby wiele dobrego działać!

„Świętość zaczyna się przed kanonizacją, za życia- o. **Maksymilian Maria Kolbe**